

13. skymfande av — — — — — enskild person.
Med ärekränkning — — — — — mot honom.

2) Förslag

till

Lag

om ändring i brottsbalken

(*Propositionens förslag*)

(*Föreslagen lydelse*)

Häri genom förordnas — — — — — angivna lydelse.

16 KAP.

8 §.

Den som offentligen eller eljest i uttalande eller annat meddelande som sprides bland allmänheten *hotar eller uttrycker missaktning för folkgrupp* av viss ras, med viss hudfärg, av visst nationellt eller etniskt ursprung eller med viss trosbekännelse, dömes för hets mot folkgrupp till fängelse i högst två år eller, om brottet är ringa, till böter.

Den som offentligen eller eljest i uttalande eller annat meddelande som sprides bland allmänheten *hotar, förtalar eller smädar folkgrupp* av viss ras, med viss hudfärg, av visst nationellt eller etniskt ursprung eller med viss trosbekännelse, dömes för hets mot folkgrupp till fängelse i högst två år eller, om brottet är ringa, till böter.

Stockholm den 14 april 1970

Gudmund Ernulf (*fp*)

Joel Sörenson (*fp*)

Gunnar Skagerlund (*fp*)

Nr 1127

Av herrar **Alexanderson** och **Ernulf**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 94, med förslag till lag om arbetsgivares kvittningsrätt, m. m.

I proposition nr 94 regleras förutsättningarna för arbetsgivares rätt att kvitta fordran hos arbetstagare mot förfallen lönefordran. I § 8 bestäms påföljden för obehörig kvittning. Arbetsgivaren är enligt förslaget i

sådant fall i princip skyldig att betala skadestånd, som kan utgå även för icke ekonomisk skada. Strängt taget kan kvittning ej komma till stånd om icke förutsättningarna härför enligt lagen föreligger. Skadeståndsrätten borde sålunda rätteligen vara knuten till underlåtenhet att utbetala lön under påstående om kvittningsrätt, oaktat förutsättningarna härför icke föreligger. Emellertid uppkommer då frågan, varför skadeståndsrätten är begränsad till detta fall av oberättigat innehållande av lön. Om arbetsgivaren av annat skäl — betalningsoförmåga, tvist om beräkning av lönen eller utan angivande av orsak — underlåter att i rätt tid utbetala lönen, synes i många fall ännu starkare skäl för skadeståndsskyldighet förefinnas. Problemet om skadeståndsskyldighet för obehörigt innehållande av förfallen lön bör därför upptagas till mera allsidig bedömning. Vi vill emellertid inte motsätta oss att den föreslagna bestämmelsen i avvaktan på en dylik utredning nu antages.

På en annan punkt kan ifrågasättas om icke de föreslagna inskränkningarna i kvittningsrätten blir alltför långtgående. Vi syftar på sådana fall då en anställd gjort sig skyldig till förskingring, stöld eller annan uppsåtlig förbrytelse i tjänsten. Det kan i sådana fall, t. ex. av brist på tid, före avlöningstillfället vara svårt att iakttaga de formaliteter som enligt lagen krävs för tvungen kvittning. Det kan även vara svårt att utreda om skada inträffat på grund av visst uppsåtligt åsidosättande av avtalet, t. ex. avbrytande av anställning utan iakttagande av uppsägningstid. Enligt lagförslaget skall även i t. ex. förskingringsfall beneficium undantas från kvittning. Även om detta kan vara motiverat då vederbörandes försörjning är helt beroende härav, synes det icke påkallat i sådana fall då vederbörande har andra tillgångar eller kan få sin försörjning från annan familjemedlem. Om någon avviker och först efter längre tid kräver inestående lön, synes det icke heller motiverat att visst beneficium avräknas från tvungen kvittning.

I många sådana fall torde frivillig kvittning kunna åvägabringas, men om lagstiftningen antages är det icke osannolikt att medgivande vägras eller återkallas under åberopande av lagen i en del fall. Det är angeläget att lagstiftningen icke utformas så att den stöder krav som måste betraktas som ohemula. Icke heller i detta avseende vill vi motsätta oss att lagstiftningen genomföres men anser att dess tillämpning bör följas med uppmärksamhet.

Slutligen bör ett övergångsproblem uppmärksammas. Enligt förslaget får tvungen kvittning tillämpas då fordringen uppkommit i samband med anställningen och grundas på avtal, enligt vilket fordringen får kvittas mot lönefordran. Om t. ex. försträkningsavtal eller hyresavtal ingåtts före lagens ikraftträdande är det sannolikt att uttryckligt förbehåll om rätt till kvittning icke träffats, eftersom dylik rätt nu föreligger utan särskild överenskommelse. Dyliga äldre avtal borde därför alltid medföra kvittningsrätt.

i varje fall om det kan antagas att avsikten varit att skulden skulle betalas genom avdrag på lön. En särskild övergångsbestämmelse synes erforderlig av denna orsak, särskilt som avsikten synes vara att endast kvittningsförbehåll, som träffats i samband med fordringens uppkomst, skall vara giltiga i förevarande avseende.

På grund av vad sålunda anförts hemställer vi,

att lagförslaget kompletteras med en övergångsbestämmelse av ovan angivet innehåll, samt

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller dels om utredning rörande påföljd för obehörigt innehållande av lön, dels om undersökning av lagstiftningens verkningar i ovan angivet avseende.

Stockholm den 14 april 1970

Erik Alexanderson (fp)

Gudmund Ernulf (fp)

Nr 1128

Av herr **Mattsson m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 94, med förslag till lag om arbetsgivares kvittningsrätt, m. m.

(Lika lydande med motion nr 1324 i Andra kammaren)

Stockholm den 14 april 1970

T. V. Mattsson (cp)

Stig Stefanson (fp)

Joh. A. Olsson (cp)

Nr 1129

Av herr **Jacobsson, Gösta**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 105, angående utgifter på tilläggsstat III till riksstaten för budgetåret 1969/70.

(Lika lydande med motion nr 1325 i Andra kammaren)

I proposition nr 105 föreslås riksdagen att på kapitalbudgeten för budgetåret 1969/70 under fonden för statens affärsverk anvisa investerings-